

kræftbehandling; det er det, vi sætter alle sejl til for kan ske på nuværende tidspunkt.

Så synes jeg som sagt, at Socialdemokratiet – oppositionen – skulle komme ud af busken og komme med nogle forslag til, hvordan og hvorledes man kan gøre det her område bedre. Det er jo den måde, man arbejder på herinde.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Ja, men der skal også være nogle forummer, hvor vi kan komme med dem, og vi skal også kunne finde nogle informationsveje, så vi bliver vidende om, at der er nogle problemer. Vi kan selvfølgelig alle sammen læse aviser, og det gør vi også; andre gange bliver vi jo netop beskyldt for at stille alt for mange spørgsmål.

Så det, jeg efterlyser her, er mere: Hvordan kan vi samarbejde om noget, som kan overraske os så meget? For når selv ministeren bliver overrasket over, at der er nogle problemer, han ikke kendte til før, så synes jeg, det lyder lidt hult, at man kritiserer oppositionen så voldsomt for, at vi ikke opfangede signalerne før.

Vi vil gerne være med til at løse problemerne, men det handler jo ikke om, at vi bare sidder og gerne vil være med. Det handler jo også om, at nogen så vil lege med os.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Så vidt jeg har forstået, fremlægger Socialdemokratiet og andre partier hvert år et forslag til finanslov, uanset om man er i opposition eller man er i regering; det har oppositionen jo altså også mulighed for at gøre. Der har man også mulighed for f.eks. at komme med indspark, input, til, hvordan og hvorledes det her område kunne prioriteres, hvordan det kunne gøres bedre. Og det må jeg bare konstatere at man ikke har gjort.

(Kort bemærkning).

Lene Hansen (S):

Den 6. december kunne man i Berlingske Tiden læse, at kun 25 pct. af kvinderne med brystkræft kunne blive opereret inden for tidsgrænsen på 14 dage i Århus, og det var, fordi der simpelt hen ikke var kapacitet til at gøre en større indsats. Er ordføreren enig i den betragtning, at det store, grundlæggende problem på det her område i virkeligheden er personalemangel, hvad angår både sygeplejersker og læger?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Med hensyn til den konkrete sag, som er omtalt i den pågældende artikel, må jeg jo gå ud fra, at når der ikke har været mulighed for behandling det pågældende sted, er de stakkels kvinder så blevet henvist til et andet sygehus i landet, hvor der er mulighed for behandling. Det må jo være den måde, man skal gøre det på; det er netop det, der ligger i behandlingsgarantien.

Og med hensyn til, om der er lægemangel eller ej, er det jo allerede noget af det, som man er ved at se på; det er noget af det, som man allerede har sat skibe i søen for at få kål på.

(Kort bemærkning).

Lene Hansen (S):

Ja, det kan godt være, der er sat nogle skibe i søen med hensyn til at uddanne nogle flere læger, men vi mangler jo i allerhøjeste grad f.eks. også sygeplejersker og andre med en specialuddannelse inden for behandling.

Hvad er ordføreren holdning til, at sundhedsministeren har udsat specialuddannelsen for kræftsygeplejersker indtil videre?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Det, jeg har forstået på sundhedsministeren, er, at man nu over en bred kam ser på det her område med hensyn til personalemangel, og det er sat i søen med henblik på at se på, hvordan og hvorledes man kan få gjort noget ved den lægemangel m.m., der faktisk findes.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det, der er vigtigt i den her sag, er jo at få forventningsafstemt: Hvad er det, man kan regne med, og hvad er det, man ikke kan regne med?

I et tidligere svar til fru Charlotte Fischer henviser fru Helle Sjelle til, at behandlingsgarantien er noget, man har arvet fra SR-regeringen. Skal jeg så forstå det sådan, at når man i 2001 i reeringsgrundlaget skrev, at borgerne skal have en reel og konkret garanti for behandling for alle sygdomme inden for en fastsat periode, betyder det, at man vil undtage de sygdomme, som var dækket af en behandlingsgaranti i SR-perioden; at det ikke er alle sygdomme?